

A BABAJELELÉS SZABÁLYAI

JÓ TANÁCSOK KEZDŐKNEK

Szabályok vagy inkább jó tanácsok?

Ahhoz, hogy felkészülten vághass bele a jelelésbe, sokkal többet kell tudnod a témáról, mint a jeleket. Az élet minden területén vannak alapszabályok, amiket érdemes betartani ahhoz, hogy sikeres légy. Így van ez a babajelekkel is. Ezeket azonban nem szabályoknak, inkább csak jó tanácsoknak hívnám. Nem kell őket kötelezően alkalmazni, de van néhány fontos alapelv, amelyek feltétlenül említést érdemelnek. Ezeknek a tudatában a ti számotokra is könnyebbé válik majd a közös játék és tanulás.

1. Ne add fel!

Egy hét alatt ne várj csodát! Minden tanulási folyamat időt igényel. Gondolj csak bele, mennyi ideig próbálkoztott gyermeked a kúszással-mászással, mielőtt sikerült elindulnia! Azt se felejtse el, hogy minden babának megvan a saját egyedi üteme, minden téren (pl. járás, beszédfejlődés). Így van ez a jeleléssel is. Azt sajnos nem tudom megmondani, hogy gyermeked mikor fog visszajelelni neked. Amit biztosan tudok az az, hogy minél következetesebben használod a babajeleket gyermekeddel, annál valószínűbb az eredményesség.

Ha csalódottnak érzed magad és korántsem biztosnak abban, hogy gyermeked valaha visszajelel neked: **tarts ki, ne add fel!** Hamarabb megtörténik majd, mint gondolnád! Arról sem szabad megfeledkezni, hogy kisebb gyermekeknél (6-7 hónapos babákat értek ez alatt) többet kell várni az első jelek megjelenésére. De ez az időszak sem elvesztegetett időtöltés. Gyermeked érteni fog téged, amikor pedig elkezdi használni a jeleket, már rendelkezni fog egy nagyon erős alappal. Ezt az időt akár **befektetésnek** is tekinthetjük, befektetni gyermekünk jövőjébe pedig sosem haszontalan!

2. Vonj be másokat is!

Ha abban a szerencsés helyzetben vagytok, hogy gyermekeddel többen is foglalkoznak, akkor próbáld őket is bevonni a tanulásba! Ha a babád sok időt tölt például nagyszüleivel, nagyobb testvérekkel vagy egy bölcsödében, és már aktívan jelel, akkor fontos lenne, hogy mások is használják vele a jeleket. A következetesség fontos a tanulásban, és ha ebben mások is partnerek, akkor ez a legjobb a gyermek számára.

Bölcsödei és napközi gondozók természetesen dönthetnek úgy, hogy ők nem használják a jeleket idő, vagy érdektelenség hiányában. Bárhogy is alakul, fontos lenne tájékoztatnod őket arról, hogy gyermeked már kommunikál. Az ő munkájukat is megkönnyíted ezzel, és

gyermeked is tudni fogja, hogy gondozói figyelnek arra, amit „mond”. A legvalószínűbb, hogy megismerve a babajelelést, a bölcsődei gondozók is hatékonyan fogják majd találni, és talán még el is kezdik használni a módszert. Amikor Flóra bölcsis lett, egy csomag jelelő kártyát ajándékoztam a dadusoknak, akik kíváncsian hallgattak a módszerről. Elmondták kételyeiket, hiszen ők nem ezt tanulták 25 éve, majd tőlük hallottuk a legelső intézményes dícséreteket. De ha ti bölcsitek nem partner ebben, a munka akkor sem vész el, hiszen te vagy gyermekedre a legnagyobb hatással.

3. Próbáld megragadni az alkalmas pillanatot!

A legalkalmasabb pillanat mindig az, amikor gyermekednek is **egyértelmű, hogy mit is akarsz** tőle. Ne próbáld megtanítani a fürdés jelére, amikor éppen kutyát simogattok. Kivételt képez az az eset, amikor a kutyusnak fürdenie kell.

Használd ki a megfelelő pillanatot a megfelelő jelek bemutatására vagy használatára, ezzel megkönnyíted gyermeked feladatát is. Ha séta közben felkelti az érdeklődését például egy autó, akkor mutasd meg neki az autó jelét. A legalkalmasabb pillanat mindig az, amikor látjuk kicsink szemében az érdeklődést valami iránt.

4. Örömmel csináld!

Ha nem örömmel csinálsz, akkor van rá esély, hogy gyermeked sem fogja jól érezni magát babajelelés közben. A jelelés arról szól, hogy kommunikáltok, beszélgettek, gyermeked megosztja veled mindazt, amit gondol, érez, lát vagy hall. Eközben fontos, hogy mindketten jól érezzétek magatokat. Hiszen a játékos tanulásnak nem csak a tanulás, hanem a **játék** is szerves része.

5. Ne legyen teher a számodra!

Sok szülő esik abba a hibába, hogy gyorsan megtanulja a jeleket és megpróbálja az összeset egyszerre megtanítani gyermekének. Azonban egy baba még nem képes arra, hogy ilyen gyorsan, ennyi mindent megtanuljon. Fontos tehát, hogy lassan kezdjük és ne terheljük túl gyermekünk. Az elején még türelmesnek kell lennünk, de a lassú kezdet után felpörögnek az események. Kezdd 2-3 jellel és ezt bővítsd folyamatosan! Igazodj mindig a **babád tempójához**.

Figyelj arra is, hogy saját magad se terheld túl! Neked sem kell jelnyelvi mesterré válnod, vagy tökélyre fejleszteni a jelnyelvi tudományodat. Mindig csak annyit tanulj és taníts, ami még nem megterhelő a számodra. Legyen ez öröm és szórakozás, ne egy határidős projekt!

6. Ne a tökéletesség legyen a cél!

Ha egy gyermek beszélni kezd, nem várjuk el tőle, hogy tökéletesen kimondja az első szavait. Mi szülők már bármilyen szókezdeménytől olvadozni kezdünk és fel-le ugrálunk örömeinkben. Ugyanez a helyzet a jelekkel is. **Ne várjunk tökéletes jeleket**, különösen ne a

kezdetekkor! A pici kezek nem olyan ügyesek az elején, de ez nem is baj, ha megértjük mi az, amit gyermekünk közölni akar. Cél a kommunikáció és a babánk éppen kommunikál. Ha mindig az eredeti jelhez ragaszkodunk, akkor gyermekünk is hozzáidomítja a saját jelét. Ugyanúgy van ez, mint a beszéddel: a „jépa” előbb-utóbb répává alakul.

Ha tehát azt látod, hogy kisbabád visszajelel, válaszreakciód ne a kézmozdulat tökéletesítése legyen, hanem nagy taps, ölelés és **nagy dicséret!** Ez ösztönöznö fogja arra, hogy máskor is használja a jelet, hiszen látja majd, hogy érted őt. Ha túl lassúnak találod az elején, ne aggódj, ez természetes része minden tanulási folyamatnak. Lesznek majd napok, amikor te sem tudsz lépést tartani gyermeked jelek iránti kíváncsiságával.

7. Ne hallgass a szkeptikusokra!

Életünk tele van szkeptikusokkal. Ahogy elkezded a jelelést, majd meglátod mennyien lesznek körülötted, akik nem fogják ezt jó ötletnek tartani. A szkeptikusok jellemzően: anyós, após, esetleg barátok vagy épp a férjed/feleséged. Ők legjobb esetben szemfogatással jelzik majd nemtetszésüket, rosszabb esetben pedig fejüket fogják és jajveszékélések közepette közlik, hogy a gyermeked sosem fog megtanulni beszélni. De nyugalom, tapasztalatból tudom (és még több százezren rajtam kívül), hogy nincs igazuk! Miért lenne baj, ha szeretnéd, hogy gyermeked kommunikáljon veled, amint ez lehetséges? Miért nem helyes az, ha megszabadítjuk babánkat egy kis stressztől, amit a beszéd hiánya okoz?

Ne foglalkozz a szkeptikusokkal! Gondolj arra, hogy a babajeleléssel mennyi játékot és boldog pillanatot varázsoolsz majd családod életébe amellet, hogy **elégedett anyukája/apukája** leszel egy **elégedett kisbabának**.

Most már felkészültél, kezdődhet a babajelelés! Ha nincs ötleted hogyan, böngéssz tovább az oldalt vagy írd nekem emailt, szívesen válaszolok!

Sok sikert és kellemes időtöltést kívánok Nektek!